

VIII kadencja

KANCELARIA SEJMU

Biuro Komisji Sejmowych

PEŁNY ZAPIS PRZEBIEGU POSIEDZENIA

- **KOMISJI DO SPRAW UNII EUROPEJSKIEJ**
(NR 244)
z dnia 22 listopada 2018 r.

Pełny zapis przebiegu posiedzenia

Komisji do Spraw Unii Europejskiej (nr 244)

22 listopada 2018 r.

Komisja do Spraw Unii Europejskiej, obradująca pod przewodnictwem poseł Izabeli Kloc (PiS), przewodniczącej Komisji, rozpatrzyła:

I. informację o dokumentach, w stosunku do których prezydium wnosi o niezgłaszanie uwag: (COM(2018) 719 (w trybie art. 7 ust. 4 ustawy z dnia 8 października 2010 r. o współpracy Rady Ministrów z Sejmem i Senatem w sprawach związanych z członkostwem Rzeczypospolitej Polskiej w Unii Europejskiej); COM(2018) 707, 713, 714, 717, JOIN(2018) 22/2 (w trybie art. 8 ust. 2 ustawy z dnia 8 października 2010 r. o współpracy Rady Ministrów z Sejmem i Senatem w sprawach związanych z członkostwem Rzeczypospolitej Polskiej w Unii Europejskiej); COM(2018) 697, 698, 701, 705, 706, 710, 711, C(2018) 7500, 7510 (w trybie art. 151 ust. 1 regulaminu Sejmu z uwzględnieniem art. 3 ust. 2 ustawy z dnia 8 października 2010 r. o współpracy Rady Ministrów z Sejmem i Senatem w sprawach związanych z członkostwem Rzeczypospolitej Polskiej w Unii Europejskiej),

II. w trybie art. 151 ust. 1 regulaminu Sejmu z uwzględnieniem art. 3 ust. 2 ustawy z dnia 8 października 2010 r. o współpracy Rady Ministrów z Sejmem i Senatem w sprawach związanych z członkostwem Rzeczypospolitej Polskiej w Unii Europejskiej, informację Rady Ministrów o posiedzeniu Rady ds. Zagranicznych, które odbędzie się w dniu 26 listopada 2018 r.,

III. w trybie art. 11 ust. 1 ustawy z dnia 8 października 2010 r. o współpracy Rady Ministrów z Sejmem i Senatem w sprawach związanych z członkostwem Rzeczypospolitej Polskiej w Unii Europejskiej, informację o stanowisku, jakie Rada Ministrów ma zamiar zająć podczas rozpatrywania projektów aktów prawnych UE na posiedzeniu Rady ds. Wymiaru Sprawiedliwości i Spraw Wewnętrznych (6 i 7 grudnia 2018 r.) w związku z zasięgnięciem opinii Komisji w tych sprawach (COM(2016) 260, 272, 411, 465, 466, 467, 468, COM(2017) 637, COM(2018) 96, 225, 631, 633, 634, 640),

IV. w trybie art. 11 ust. 1 ustawy z dnia 8 października 2010 r. o współpracy Rady Ministrów z Sejmem i Senatem w sprawach związanych z członkostwem Rzeczypospolitej Polskiej w Unii Europejskiej, informację o stanowisku, jakie Rada Ministrów ma zamiar zająć podczas rozpatrywania projektów aktów prawnych UE na posiedzeniu Rady ds. Zatrudnienia, Polityki Społecznej, Zdrowia i Ochrony Konsumentów (6 i 7 grudnia 2018 r.) w związku z zasięgnięciem opinii Komisji w tych sprawach (COM(2008) 426, COM(2018) 131, 171, 380),

V. w trybie art. 11 ust. 1 ustawy z dnia 8 października 2010 r. o współpracy Rady Ministrów z Sejmem i Senatem w sprawach związanych z członkostwem Rzeczypospolitej Polskiej w Unii Europejskiej, informację o stanowisku, jakie Rada Ministrów ma zamiar zająć podczas rozpatrywania projektów aktów prawnych UE na posiedzeniu Rady ds. Transportu, Telekomunikacji i Energii (3 i 4 grudnia 2018 r.) w związku z zasięgnięciem opinii Komisji w tych sprawach (COM(2016) 818, COM(2017) 10, 274, 277, 278, 280, 281, 289, 548, 648, 653, COM(2018) 277, 278, 279, 315, 434, 438, 447, 630, 639).

W posiedzeniu udział wzięli: **Karol Okoński** sekretarz stanu w Ministerstwie Cyfryzacji wraz ze współpracownikami, **Maciej Lang** podsekretarz stanu w Ministerstwie Spraw Zagranicznych wraz ze współpracownikami, **Renata Szczęch** podsekretarz stanu w Ministerstwie Spraw Wewnętrznych i Administracji wraz ze współpracownikami, **Łukasz Piebiak** podsekretarz stanu w Ministerstwie Sprawiedliwości wraz ze współpracownikami, **Marcin Zieleniecki** podsekretarz stanu w Ministerstwie Rodziny, Pracy i Polityki Społecznej wraz ze współpracownikami, **Anna Moskwa** podsekretarz stanu w Ministerstwie Gospodarki Morskiej i Żeglugi Śródlądowej wraz ze współpracownikami, **Andrzej Bittel** podsekretarz stanu w Ministerstwie Infrastruktury wraz ze współpracownikami, **Jarosław Orliński** dyrektor Departamentu Programów Infrastrukturalnych Ministerstwa Inwestycji i Rozwoju wraz ze współpracownikami, **Dorota Bortnowska** zastępca dyrektora Departamentu Europejskiego Funduszu Społecznego w MiiR wraz ze współpracownikami, **Konrad Makarewicz** zastępca dyrektora Departamentu Obrotu Towarami Wrażliwymi i Bezpieczeństwa Technologicznego w Ministerstwie Przedsiębiorczości i Technologii wraz ze współpracownikami, **Barbara Szyborska** naczelnik wydziału w Kancelarii Prezesa Rady Ministrów, Bogusław Sonik poseł do Parlamentu Europejskiego.

W posiedzeniu udział wzięli pracownicy Kancelarii Sejmu: **Agata Jackiewicz**, **Joanna Heger** i **Aneta Skorupa-Wólczyńska** – z sekretariatu Komisji w Biurze Spraw Międzynarodowych.

Przewodnicząca poseł Izabela Kloc (PiS):

Otwieram posiedzenie Komisji do Spraw Unii Europejskiej. Witam serdecznie wszystkich obecnych członków Komisji do Spraw Unii Europejskiej, ministrów i towarzyszące im osoby. Czy są uwagi do porządku dziennego? Nie widzę. Wobec tego stwierdzam, że Komisja przyjęła porządek dzienny.

Przechodzimy do rozpatrzenia pkt I, czyli informacji o dokumentach, w stosunku do których prezydium wnosi o niezgłaszanie uwag. Są to następujące dokumenty: w trybie art. 7 ust. 4 ustawy COM(2018) 719; w trybie art. 8 ust. 2 ustawy COM(2018) 707, 713, 714, 717, JOIN(2018) 22/2; w trybie art. 151 ust. 1 regulaminu Sejmu z uwzględnieniem art. 3 ust. 2 ustawy COM(2018) 697, 698, 701, 705, 706, 710, 711, C(2018) 7500, 7510. Czy do wymienionych przeze mnie dokumentów państwo posłowie chcą zgłosić uwagi, czy też zgodnie z wnioskiem prezydium możemy je przyjąć bez rozpatrywania przez Komisję? Sprzeciwu nie słyszę. Stwierdzam, że Komisja postanowiła nie zgłaszać uwag do wymienionych powyżej dokumentów. Na tym zamykam rozpatrywanie pkt I.

Przechodzimy do pkt II, czyli rozpatrzenia w trybie art. 151 ust. 1 regulaminu Sejmu z uwzględnieniem art. 3 ust. 2 ustawy z dnia 8 października 2010 r. o współpracy Rady Ministrów z Sejmem i Senatem w sprawach związanych z członkostwem Rzeczypospolitej Polskiej w Unii Europejskiej, informacji Rady Ministrów o posiedzeniu Rady ds. Zagranicznych, które odbędzie się w dniu 26 listopada 2018 r. Rząd jest reprezentowany przez pana ministra Macieja Langa, podsekretarza stanu w Ministerstwie Spraw Zagranicznych. Bardzo proszę pana ministra o przedstawienie stanowiska rządu.

Podsekretarz stanu w Ministerstwie Spraw Zagranicznych Maciej Lang:

Dziękuję bardzo, szanowna pani przewodnicząca, szanowni państwo, zgodnie z przesłaną państwu informacją na temat agendy posiedzenia Rady ds. Zagranicznych w formacie ministrów ds. rozwoju chciałbym przedstawić stanowisko Polski w poszczególnych punktach porządku obrad.

Sojusz Afryka-Europa na rzecz zrównoważonych inwestycji i miejsc pracy. Dyskusja będzie dotyczyć zaproponowanego przez Komisję Europejską sojuszu Afryka-Europa na rzecz zrównoważonych inwestycji i miejsc pracy. Celem sojuszu ma być znaczące pobudzenie inwestycji w Afryce, zwiększenie wymiany handlowej, tworzenie miejsc pracy oraz inwestowanie w edukację i rozwój umiejętności. W opinii Polski propozycja Komisji trafnie analizuje wyzwania stojące przed Afryką. Pozytywnie oceniamy też zaproponowany szeroki zestaw narzędzi dla wzmocnienia współpracy UE-Afryka. Uważamy, że kluczowym elementem sojuszu jest stworzenie milionów nowych miejsc pracy w szczególności dla osób młodych. Cel ten wychodzi naprzeciw postulowanemu przez Polskę zapobieganiu źródłowym przyczynom migracji poprzez działania w krajach pochodzenia migrantów. Polska popiera także inwestycje w edukację, szkolenie zawodowe, a także realizację projektów infrastrukturalnych, które zapewnią dostęp do energii, łączności oraz sprawny system transportu. Dodatkowo Polska wyrazi poparcie dla działań na rzecz wzmocnienia wzrostu gospodarczego oraz poprawy klimatu biznesowego w Afryce, mając na uwadze także możliwości rozwoju działalności polskich firm, wieloletnie ramy finansowe, instrument sąsiedztwa, rozwoju i współpracy międzynarodowej, Europejski Fundusz Zrównoważonego Rozwoju Plus.

Tematem dyskusji będą elementy proponowanego przez Komisję Europejską instrumentu sąsiedztwa rozwoju i współpracy międzynarodowej ze szczególnym naciskiem na Europejski Fundusz Zrównoważonego Rozwoju Plus. Polska po raz kolejny podkreśli sprzeciw wobec proponowanego włączenia europejskiego instrumentu sąsiedztwa do instrumentu o zasięgu globalnym, jakim jest instrument sąsiedztwa, rozwoju i współpracy międzynarodowej. Zgłosimy również bardzo poważne zastrzeżenia do włączenia Europejskiego Funduszu Rozwoju do budżetu UE, gdyż może to spowodować wzrost ogólnej składki Polski. Ponadto w kontekście dyskusji nad Europejskim Funduszem Zrównoważonego Rozwoju Plus Polska zgłosi postulat utrzymania wiodącej roli Europejskiego Banku Inwestycyjnego w realizacji zadań inwestycyjnych w kolejnych ramach finansowych i zachęci Komisję Europejską i Europejski Bank Inwestycji do wypracowania kompromisowego rozwiązania dotyczącego roli tych instytucji i innych banków rozwojowych. Dodatkowo Polska opowie się za stosowaniem inkluzywnego podejścia przez Komisję Europejską we wdrażaniu unijnej współpracy rozwojowej, polegającego na włączaniu w realizację projektów, również tych państw członkowskich, które nie dysponują agencjami rozwojowymi.

Sprawy różne. Lord Bates, minister do spraw rozwojowych Wielkiej Brytanii poinformuje o planowanej na 28 lutego 2019 r. w Londynie konferencji na rzecz wsparcia gospodarki i inwestycji w Jordani. Dania podniesie kwestie pogorszenia sytuacji w zakresie praw człowieka w Tanzanii i nacisków na społeczeństwo obywatelskie, w tym gróźb wobec środowiska LGBT. Ponadto komisarz ds. współpracy rozwojowej Neven Mimica przedstawi informację w zakresie dwóch zagadnień: stanu negocjacji umowy o partnerstwie pomiędzy UE i jej państwami członkowskimi a grupą państw Afryki, Karaibów i Pacyfiku, stanu przygotowań wspólnego raportu państw członkowskich UE dotyczącego realizacji konsensusu na rzecz rozwoju. Polska nie zgłosi uwag w zakresie wyżej wymienionych punktów.

Podczas lunchu odbędzie się dyskusja z tegorocznymi laureatami Pokojowej Nagrody Nobla na temat wykorzystania przemocy seksualnej jako narzędzia w wojnach i konfliktach zbrojnych. Polska z zadowoleniem przyjęła informację o uhonorowaniu pani Nadii Murad i pana Denisa Mukwege Pokojową Nagrodą Nobla za bezkompromisowe działania w obronie praw osób pokrzywdzonych i prześladowanych. Pani Nadia Murad została wyróżniona w ubiegłym roku nagrodą Pro Dignitate Humana przyznawaną przez MSZ. Polska w ramach członkostwa w Radzie Bezpieczeństwa priorytetowo traktuje kwestie związane z problematyką przemocy seksualnej w konfliktach zbrojnych. Opowiadamy się za stosowaniem reżimów sankcyjnych Rady Bezpieczeństwa ONZ wobec sprawców przemocy seksualnej oraz wspieramy walkę ze stygmatyzacją ofiar. Dziękuję bardzo.

Przewodnicząca poseł Izabela Kloc (PiS):

Dziękuję bardzo. Otwieram dyskusję. Czy są pytania? Nie widzę. Wobec tego proponuję konkluzję: Stwierdzam, że **Komisja przyjęła do wiadomości informację Rady Ministrów o posiedzeniu Rady ds. Zagranicznych, które odbędzie się w dniu 26 listopada 2018 r. w trybie art. 151 ust. 1 regulaminu Sejmu z uwzględnieniem art. 3 ust. 2 ustawy z dnia 8 października 2010 r. o współpracy Rady Ministrów z Sejmem i Senatem w sprawach związanych z członkostwem Rzeczypospolitej Polskiej w Unii Europejskiej.**

Na tym zamykam rozpatrywanie pkt II.

Przechodzimy do pkt III, czyli rozpatrzenia w trybie art. 11 ust. 1 ustawy z dnia 8 października 2010 r. o współpracy Rady Ministrów z Sejmem i Senatem w sprawach związanych z członkostwem Rzeczypospolitej Polskiej w Unii Europejskiej, informacji o stanowisku, jakie Rada Ministrów ma zamiar zająć podczas rozpatrywania projektów aktów prawnych UE na posiedzeniu Rady ds. Wymiaru Sprawiedliwości i Spraw Wewnętrznych (6 i 7 grudnia 2018 r.) w związku z zasięgnięciem opinii Komisji w tych sprawach. Rząd jest reprezentowany przez panią minister Renatę Szczech, podsekretarz stanu w Ministerstwie Spraw Wewnętrznych i Administracji, oraz pana ministra Łukasza Piebiaka, podsekretarza stanu w Ministerstwie Sprawiedliwości. Bardzo proszę państwa ministrów o przedstawienie stanowiska Rzeczypospolitej. Bardzo proszę, pani minister.

Podsekretarz stanu w Ministerstwie Spraw Wewnętrznych i Administracji Renata Szczech:

Bardzo dziękuję, pani przewodnicząca, Wysoka Komisjo, pragnę przedstawić i omówić krótko materiał, który będzie przedmiotem obrad Komisji w części „sprawy wewnętrzne”. Są to trzy akty legislacyjne. Pierwszy z nich to wniosek dotyczący rozporządzenia PE i Rady w sprawie Europejskiej Straży Granicznej i Przybrzeżnej, drugi to wniosek dotyczący dyrektywy PE i Rady w sprawie wspólnych norm i procedur stosowanych przez państwa członkowskie w odniesieniu do powrotów nielegalnie przebywających obywateli państw trzecich oraz wniosek dotyczący rozporządzenia PE i Rady w sprawie zapobiegania rozpowszechnianiu w internecie treści o charakterze terrorystycznym.

Druga część posiedzenia Rady w części „sprawy wewnętrzne” będzie poświęcona omówieniu pierwszej i drugiej części tak zwanego pakietu azylowego. Odnośnie do tego materiału pragnę przekazać, że omawiane w dniu dzisiejszym propozycje Komisji Europejskiej w ramach reformy wspólnego europejskiego systemu azylowego były państwu prezentowane w kontekście ostatniego posiedzenia Rady, które odbyło się w dniach 11 i 12 października 2018 r. Zaprezentowane państwu wówczas stanowisko rządu w tej sprawie nie uległo zmianie.

W odniesieniu do pierwszego wniosku legislacyjnego, dotyczącego rozporządzenia w sprawie Europejskiej Straży Granicznej i Przybrzeżnej, tak zwanej Frontex, pragnę podkreślić, że co do horyzontalnego kierunku rząd popiera działanie oraz wzmocnienie mandatu Agencji Frontex w zakresie powrotu, wzmocnienia mandatu w państwach trzecich, których działania Europejskiej Straży Granicznej i Przybrzeżnej mogą się przyczynić do poprawy bezpieczeństwa i ograniczenia presji migracyjnej na zewnętrznych granicach UE. Popieramy również utworzenie centrów kontrolowanych dla osób wyokrętowanych podczas operacji ratunkowych SAR. Dostrzegamy w nowej propozycji element realnego skoordynowanego wsparcia państw najbardziej obciążonych presją migracyjną i w pełni popieramy proces tworzenia korelacji zobowiązań i koordynacji uprawnień na rzecz agencji. Należy również dążyć do utworzenia mechanizmów, które pozwolą uniknąć sytuacji, w której z uwagi na konieczność oddelegowania dodatkowych funkcjonariuszy do agencji, państwo członkowskie będzie musiało ubiegać się o dodatkowe wsparcie agencji. Zwiększenie roli państw członkowskich w procesie podejmowania decyzji, w szczególności zmiany trybu podejmowania decyzji w sytuacji wymagającej pilnego podjęcia działań na granicach zewnętrznych w kierunku przyznania uprawnień wykonawczych Radzie oraz uwarunkowanie decyzji dotyczącej wysyłania korpusu agencji od zgody zainteresowanego państwa członkowskiego pozostaje do dyskusji. Powie-

rzenie uprawnień wykonawczych Radzie pozwoli na zapewnienie politycznego udziału państw członkowskich w procesie decyzyjnym oraz zapewni, że uruchomienie interwencji będzie poprzedzone suwerenną zgodą zainteresowanego państwa członkowskiego. Tutaj również podnosimy kwestię, aby wsparcie finansowe udzielone z budżetu UE dla państw członkowskich z tytułu oddelegowania funkcjonariuszy do formacji Frontex, a także wsparcie rozwoju potencjalnych, poszczególnych państw członkowskich w zakresie ochrony granic zewnętrznych, powinno się odbywać w zgodzie z decyzjami tych państw członkowskich. Dotyczy to takich rzeczy, jak na przykład systemu granic lądowych, inwestycji sprzętowych, inwestycji kadrowych, wdrożenia nowoczesnych technologii w dziedzinie IT, ale także korelacji współpracy z innymi agencjami i służbami.

Kolejny wniosek to wniosek dotyczący dyrektywy w sprawie wspólnych norm i procedur stosowanych przez państwa członkowskie w odniesieniu do powrotów obywateli cudzoziemców, nielegalnie przebywających na terenie UE. Celem zmian zaproponowanych we wniosku Komisji jest przekształcenie obecnie obowiązującej dyrektywy w zakresie wspólnych norm i procedur stosowanych przez państwa członkowskie, tak aby obowiązująca procedura była bardziej skuteczna i aby ograniczać możliwość nielegalnego przebywania obywateli państw trzecich na terytorium UE. Niniejszy wniosek jest częścią pakietu środków zaproponowanych przez Komisję Europejską w następstwie posiedzenia Rady w dniu 28 czerwca 2018 r. Te nowe przepisy mają usunąć przeszkody i niespójności utrudniające skuteczne powroty. Ich celem jest przede wszystkim przyspieszenie procedur powrotowych, zapobieganie ucieczkom i nielegalnemu, szczególnie wtórnemu, przemieszczaniu się osób ubiegających się o ochronę oraz zwiększenie ogólnego wskaźnika powrotów z UE do krajów trzecich.

Rząd popiera ogólny kierunek zmian zaproponowany we wniosku Komisji, których celem, jak wspomniałam, przede wszystkim jest usprawnienie i dalsza harmonizacja powrotowej procedury. W toku dalszych prac nad przedmiotowym wnioskiem Komisji rząd będzie dążył do wprowadzenia dodatkowych zmian, które w opinii rządu powinny się przyczynić do dalszego zwiększenia efektywności polityki powrotowej. Są to zmiany doprecyzowujące, niezmiennające horyzontalnych kierunków wprowadzonych w akcie procedowanym przez parlament.

Ostatni wniosek, dotyczący rozpowszechniania w internecie treści o charakterze terrorystycznym, to, tak jak wspomniałam, był przedstawiany w stanowisku na Radę, która odbyła się 11 i 12 października 2018 r. Obecnie stanowisko jest przesłane do Komitetu Spraw Europejskich, dlatego że na obecnym etapie przedstawione zostały jedynie główne założenia do dokumentu. Jest on szczegółowo analizowany po to, aby można było odbyć szerokie konsultacje społeczne z przedstawicielami nauki, biznesu, organizacji społecznych, tak aby zebrać wszystkie opinie zainteresowanych stron. Dziękuję serdecznie.

Przewodnicząca poseł Izabela Kloc (PiS):

Dziękuję bardzo. Poproszę teraz pana ministra Piebiaka.

Podsekretarz stanu w Ministerstwie Sprawiedliwości Łukasz Piebiak:

Dziękuję bardzo. Pani przewodnicząca, Wysoka Komisjo, szanowni państwo, do chwili obecnej prezydencja austriacka przedstawiła jedynie wstępny porządek obrad, przynajmniej w tej części, za którą odpowiada MS, więc na podstawie tego, co przedstawiono, będzie przekazywana nasza informacja, ponieważ ostatecznych dokumentów, co do niektórych punktów jeszcze nie mamy.

Pierwszym z punktów w obszarze wymiaru sprawiedliwości będzie rozporządzenie PE i Rady dotyczące europejskiego nakazu wydania i europejskiego nakazu zabezpieczenia dowodów elektronicznych w sprawach karnych. W tym zakresie rząd poprze przyjęcie podejścia ogólnego, bo to jest planowane w porządku obrad. Efekt prac nad aktem odpowiada celom negocjacyjnym wskazanym w stanowisku rządu do projektu rozporządzenia. W szczególności należy podkreślić, że w perspektywie uregulowania transgranicznego dostępu do dowodów elektronicznych rozporządzenie realizuje postulat efektywności i przydatności z punktu widzenia organów ścigania i organów wymiaru sprawiedliwości. Rząd wyraża zadowolenie z faktu, że instrument opiera się na bezpośredniej współpracy organów państwa członkowskiego wydającego nakaz i dostawcy usług elektronicznych,

którego siedziba znajduje się w innym państwie członkowskim. Rozporządzenie ustanawia obowiązkowe, przejrzyste i zunifikowane w całej Unii reguły postępowania dla dostawców usług elektronicznych w zakresie przekazywania dowodów elektronicznych w sprawach karnych. Zdaniem rządu w rozporządzeniu osiągnięto zbalansowane podejście, które gwarantuje należyty poziom ochrony interesów państwa wydającego nakaz i państwa siedziby dostawcy oraz praw osoby, o której dane się zwrócono.

Drugi akt to dyrektywa PE i Rady w sprawie niektórych aspektów umów sprzedaży towarów. Rada również tutaj planuje przyjęcie podejścia ogólnego do projektu. Ten projekt stanowi element strategii jednolitego rynku cyfrowego dla Europy. Jego celem jest wsparcie szybszego rozwoju rynku wewnętrznego Unii poprzez likwidację barier w transgranicznej sprzedaży towarów przez internet lub w inny sposób na odległość oraz sprzedaży bezpośredniej. Osiągnięcie tego celu ma nastąpić poprzez przyjęcie dyrektywy, która ureguluje przede wszystkim problematykę odpowiedzialności sprzedawcy z tytułu niezgodności towarów z umową, w umowach sprzedaży zawieranych w obrocie konsumenckim. Proponowana dyrektywa definiuje najważniejsze dla przedmiotowego obszaru pojęcia, określa kryteria, według których byłaby oceniana zgodność towaru z umową oraz moment miarodajny dla oceny tej zgodności. Reguluje przysługujące konsumentowi środki ochrony oraz warunki i termin korzystania z nich, określa wymogi i skutki tak zwanych gwarancji handlowych.

Stanowisko rządu polskiego jest generalnie pozytywne. Z całą pewnością popieramy cel projektu, czyli zwiększenie transgranicznego handlu dobrami materialnymi poprzez eliminację barier dotyczących prawa umów i ujednoczenie tych aspektów prawa umów sprzedaży, w przypadku których różnice w prawie poszczególnych państw członkowskich mogą być jednym ze źródeł problemów w omawianym zakresie. Rząd pozytywnie ocenia rozszerzenie zakresu przedmiotowego projektu dyrektywy o umowie sprzedaży zawieranej w sposób tradycyjny. Pozwoli to na zachowanie jednolitego reżimu prawnego, w tym zasad odpowiedzialności z tytułu niezgodności towaru z umową, dla wszystkich umów sprzedaży niezależnie od sposobu ich zawarcia. Akceptujemy również założenie, że należy się skoncentrować na obrocie konsumenckim i będących jego konsekwencją, ograniczeniach podmiotowych projektu do relacji przedsiębiorca-konsument.

Jeżeli chodzi o poziom harmonizacji, rząd nie wyklucza możliwości zaakceptowania harmonizacji zupełnej, pod warunkiem jednak, że zagwarantuje ona wysoki poziom ochrony konsumentów, w szczególności nie doprowadzi do obniżenia poziomu ochrony, jaki obecnie istnieje w Polsce. Mamy tutaj zasadnicze zastrzeżenie co do zawartej w projekcie propozycji sekwencyjnego korzystania przez konsumenta z poszczególnych środków ochrony, tj. w ściśle określonej kolejności przewidzianej w przypadku niezgodności towaru z umową, o ile takie uregulowanie miałyby być przyjęte w połączeniu z zasadą harmonizacji zupełnej. Takie rozwiązanie prowadziłoby bowiem do obniżenia poziomu ochrony konsumenta w Polsce, ponieważ aktualnie regulacja prawa polskiego co do zasady pozostawia wybór środka ochrony konsumentowi. W związku z tym rząd polski nie wyklucza braku poparcia dla przyjęcia podejścia ogólnego na grudniowej Radzie w sytuacji utrzymania hierarchii środków ochrony.

Kolejny akt normatywny, którym Rada będzie się zajmować, to wniosek dotyczący rozporządzenia rady w sprawie jurysdykcji, uznawania i wykonywania orzeczeń w sprawach małżeńskich i w sprawach dotyczących odpowiedzialności rodzicielskiej oraz w sprawach uprowadzenia dziecka za granicę. Tu również planowane jest przyjęcie podejścia ogólnego do projektu. Stanowisko Polski jest takie, że poprzemy sformułowane w dokumencie prezydencji austriackiej tezy oraz wyrazimy poparcie dla przyjęcia podejścia ogólnego, przy założeniu spełnienia postulatów zgłaszanych przez Polskę w toku dyskusji. Najważniejsze dla nas postulaty to w szczególności zapewnienie prawa do zachowania tożsamości dziecka, uregulowanie konsekwencji braku wysłuchania dziecka w sprawach, które go dotyczą, oraz możliwości badania z urzędu klauzuli porządku publicznego. To zostało uwzględnione. Prezydencja w ostatnich dniach przedłożyła nowy dokument, który w pewien sposób od tych postulatów odchodzi. W zależności od tego, jak uda nam się doprowadzić do zmiany tego dokumentu, będziemy decydować, czy przyjąć, czy też odmówić przyjęcia, czy właściwie odmówić poparcia przyjęcia ogólnego.

Ostatni dokument to wniosek w sprawie prawa właściwego dla skutków przelewu wierzytelności wobec osób trzecich. Tutaj ma zostać przedstawiony przez prezydencję austriacką raport z postępu prac na forum grupy roboczej Komitetu Prawa Cywilnego. Rozwiązania tu proponowane zmierzają do uzupełnienia europejskich przepisów kolizyjnych o kwestie pominięte w obowiązującym rozporządzeniu 593/2008 w sprawie prawa właściwego dla zobowiązań umownych, tak zwane rozporządzenie Rzym I. Ono określa obecnie prawo właściwe dla stosunków między stronami umowy przelewu wierzytelności oraz między nabywcą wierzytelności a dłużnikiem, nie reguluje natomiast kwestii prawa właściwego określającego skutki przelewu wierzytelności wobec osób trzecich, na przykład wierzycieli zbywcy lub wierzycieli nabywcy wierzytelności, ewentualnie innych nabywców tej samej wierzytelności, gdy wierzytelność jest przedmiotem większej liczby przelewów. Zatem projekt przedstawiony przez Komisję ma w założeniu wypełnić lukę w europejskich przepisach kolizyjnych. W przypadku podjęcia dyskusji podczas Rady zaprezentujemy dotychczasowe stanowisko rządu przyjęte w trybie obiegowym przez Komitet Spraw Europejskich 7 maja br. Wyrazimy gotowość do prowadzenia dalszych prac nad projektem rozporządzenia w oparciu o zaproponowane założenia, że wiodącym łącznikiem normy kolizyjnej będzie miejsce zwykłego pobytu. Rząd polski co do zasady pozytywnie ocenia inicjatywę zmierzającą do rozszerzenia zakresu europejskich norm kolizyjnych o wspomniane kwestie. Wyrażamy gotowość prowadzenia prac nad projektem w oparciu o założenie, że wiodącym łącznikiem normy będzie miejsce zwykłego pobytu zbywcy wierzytelności, a ponadto, że zostaną przewidziane wyjątki od tej zasady oraz możliwość wyboru prawa w odniesieniu do niektórych kategorii wierzytelności. Myślę, że to wystarczy. Dziękuję bardzo.

Przewodnicząca poseł Izabela Kloc (PiS):

Dziękuję bardzo. Otwieram dyskusję. Do dyskusji zgłosił się pan poseł Protasiewicz. Bardzo proszę.

Poseł Jacek Protasiewicz (PSL-UED):

Dziękuję, pani przewodnicząca. Mam dwa pytania. Pierwsze do pani minister. Pani minister, jak rozumiem, zapowiedziała w imieniu rządu polskiego działania na rzecz tego, aby użycie Frontexu w sytuacjach, w których państwo jest obiektem jakiegoś zwiększonego napływu imigrantów, było związane z koniecznością uzyskania zgody danego konkretnego państwa, w związku z powyższym z przeniesieniem tej decyzji na forum Rady UE. Chciałbym zapytać w takim razie panią minister, czy jest już stanowisko rządu, w jakim trybie ta decyzja miałaby być podejmowana. Czy to miałaby być procedura jednomyślności, czy procedura większości, a jeśli tak, to jakiej?

A do pana ministra Piebiaka jest pytanie, na czym polegają w przypadku regulacji dotyczących skutków i konsekwencji prawa rodzinnego rozwodowego itd., na czym polegają w konkretnie zastrzeżenia rządu polskiego do propozycji złożonych przez prezydencję austriacką?

Przewodnicząca poseł Izabela Kloc (PiS):

Dziękuję bardzo. Czy jeszcze ktoś chciałby zabrać głos? Nie widzę. Oddaję głos pani minister w pierwszej kolejności.

Podsekretarz stanu w MSWiA Renata Szczęch:

Bardzo dziękuję, pani przewodnicząca. Dziękuję za pytanie, panie pośle. Przypomnę, że dziewięć głównych zadań Agencji Frontex to jest: weryfikowanie tożsamości obywatelstwa osób, co do których sprawdzana jest informacja we właściwych krajach, dokonywanie odmowy wjazdu, stemplowanie dokumentów podróży zgodnie z kodeksem Schengen, wydawanie wiz lub ich odmowa – to jest właśnie to szczególne uprawnienie – ochrona granic, w tym patrolowanie na odcinkach między przejściami granicznymi, gdzie zapobiega się niedozwolonemu przekraczaniu granic, rejestrowanie w systemie Eurodac – to jest system wspólnego zarządzania granicami i łączący się z tym system wspólnego identyfikowania obywateli państwa trzeciego, którzy zobowiązani są do powrotu oraz eskortowanie. Muszę powiedzieć, że ta decyzja i diskutowany punkt podnoszony jest przez wszystkie państwa członkowskie. Dotyczyłoby to uprawnień wykonawczych Agen-

cji Frontex w kontekście zidentyfikowania sytuacji, w której dany region zagrożony jest nagłą presją migracyjną. Co do wspólnego stanowiska V4 Plus, to właściwie była propozycja austriacka, zadanie to przejmowane byłoby przez służby narodowe danego państwa członkowskiego, które w danym momencie byłyby oddelegowane do wykonywania zadań Agencji Frontex. Nie byłoby więc potrzeby takiego mechanizmu, o którym pan poseł wspominał. To jest kwestia, kiedy zidentyfikujemy nagłą presję migracyjną w danym kraju członkowskim czy w danym regionie. To Agencja Frontex oddelegowuje swoich funkcjonariuszy z pierwszej kategorii, które są wymienione w rozporządzeniu, i funkcjonariusze, którzy zostają oddelegowani z formacji narodowych, wykonują te zadania, koordynując je na poziomie kraju członkowskiego. Tak mniej więcej mogę to określić. Natomiast ten zapis jeszcze jest dyskutowany. Dziękuję.

Przewodnicząca poseł Izabela Kloc (PiS):

Dziękuję bardzo pani minister. Pan minister Piebiak jeszcze, proszę.

Podsekretarz stanu w MS Łukasz Piebiak:

Dziękuję bardzo, pani przewodnicząca, Wysoka Komisjo, panie pośle, to, co ostatnio się pojawiło ze strony austriackiej, a co budzi nasze największe wątpliwości, to jest niejako rozmiękczenie naszego podstawowego postulatu negocjacyjnego, na który dotychczas była zgoda, prowadzącej prace prezydencji austriackiej. Chodzi nam o wypracowanie takiego brzmienia przepisów, które będzie gwarantowało prawo dziecka do zachowania tożsamości kulturowej i językowej. To jest prawo gwarantowane w art. 8 i 20 Konwencji ONZ o prawach dziecka, ale ta konwencja nie ma mechanizmów wymuszających praktyczne jej stosowanie. Szansą na to, aby doprowadzić do realizacji tego prawa jest właśnie negocjowane rozporządzenie Bruksela 2a na poziomie unijnym. Było wynegocjowane to, że będzie oblig po stronie sądu decydującego o pieczy zastępczej w państwie obcym, informowania kanałami konsularnymi państwa pochodzenia dziecka, na przykład państwa polskiego, bo na tym nam zależy, o tym, że właśnie mamy do czynienia z koniecznością wydania tego rodzaju rozstrzygnięcia o umieszczeniu dziecka w pieczy zastępczej, na przykład na czas toczącego się postępowania i w związku z tym to umożliwi nam, na przykład Polsce, wskazanie krewnych dziecka, osób narodowości polskiej, posługujących się językiem polskim, jako osób, u których dziecko będzie przebywać. Znamy wszyscy przypadki na poziomie europejskim, kiedy przynajmniej w niektórych państwach członkowskich, zupełnie abstrahowano od tego kontekstu kulturowo-językowego i, dajmy na to, małe dzieci polskie, wyznania katolickiego, umieszczano w rodzinie muzułmańskiej, która oczywiście nie porozumiewa się w języku polskim. Oznaczało to, że w przypadku przedłużającego się postępowania małych dzieci, które szybko adaptują się kulturowo i językowo, następowało wykorzenie dziecka z kontekstu kulturowego i nawet orzeczenie, dzięki któremu dziecko mogłoby wrócić, na przykład do Polski w naszym wypadku, to dziecko podlegało już tego rodzaju wpływom, że traciło kontakt z kulturą i językiem. To było wstępnie wynegocjowane. Niestety w propozycji austriackiej pojawiła się z pozoru drobna zmiana, że organy państwa obcego nie są zobowiązane do zawiadamiania kanałami konsularnymi organów państwa pochodzenia dziecka, na przykład Polski, tylko mogą to zrobić. Zmiana z „muszą” na „mogą” może językowo jest żadną zmianą, ale w rzeczywistości jest zmianą fundamentalną, bo tak naprawdę od organów obcych, a przecież wszyscy znamy problemy czy z Jugendamtem, czy Barnevernetem, czy innymi organami państw obcych, zależałoby to, czy próba pozyskania pieczy zastępczej w kontekście kulturowo-językowym właściwym zostanie podjęta. Jest to więc dla nas zmiana głęboko nieakceptowalna i będziemy się jednak starać przekonywać – i nie jesteśmy jedyni – do tego, żeby przywrócić poprzednio uzgodniony tekst i obligatoryjny kontakt ze strony tamtego organu, tamtego państwa z właściwym organem państwa polskiego w naszym wypadku, ale to oczywiście działa we wszystkich państwach członkowskich. Dziękuję.

Przewodnicząca poseł Izabela Kloc (PiS):

Dziękuję bardzo. Jeszcze pan poseł Protasiewicz, proszę.

Posel Jacek Protasiewicz (PSL-UED):

Chcę jeszcze tylko dopytać, bo mnie interesuje ta formuła „organem kraju pochodzenia dziecka”. Czy to oznacza, panie ministrze, że niezależnie od obywatelstwa? Czy taki obowiązek miałby organ kraju, w którym dziecko się znajduje, w stosunku do organów państwa, którego to dziecko jest obywatelem? Jak definiować kraj pochodzenia? Czy chodzi o to, że rodzice są obywatelami, dziecko jest obywatelem? Jeśli można się dowiedzieć więcej szczegółów.

Podsekretarz stanu w MS Łukasz Piebiak:

My się tu rzeczywiście – za konwencją o prawach dziecka – nie posługujemy pojęciem obywatelstwa, tylko bliskiego związku z państwem. Może być bowiem tak, że dziecko, które formalnie nie posiada obywatelstwa polskiego, zamieszkuje tutaj, mówi tylko i wyłącznie po polsku, wychowywane jest w kontekście kulturowym charakterystycznym dla Polski i to, że nie jest polskim obywatelem, nie uchybia temu obowiązkowi. Chodzi tu o dobro dziecka, żeby zachować kontekst kulturowy właśnie po to, żeby kiedy to dziecko ewentualnie powróci do kraju, z którym jest najbliższej związane – abstrahujemy od obywatelstwa i tak to widzi konwencja ONZ o prawach dziecka – nie przeżyło szoku kulturowego. Dziękuję.

Przewodnicząca poseł Izabela Kloc (PiS):

Dziękuję bardzo. Dziękuję za dyskusję. Czy jest sprzeciw wobec przyjęcia do wiadomości informacji? Nie widzę. Stwierdzam, że **Komisja przyjęła do wiadomości informację o stanowisku, jakie Rady Ministrów ma zamiar zająć podczas rozpatrywania projektów aktów prawnych UE na posiedzeniu Rady ds. Wymiaru Sprawiedliwości i Spraw Wewnętrznych, które odbędzie się w dniach 6 i 7 grudnia 2018 r.**

Na tym zamykam rozpatrywanie pkt III.

Przechodzimy do pkt IV, czyli rozpatrzenia w trybie art. 11 ust. 1 ustawy z dnia 8 października 2010 r. o współpracy Rady Ministrów z Sejmem i Senatem w sprawach związanych z członkostwem Rzeczypospolitej Polskiej w Unii Europejskiej, informacji o stanowisku, jakie Rada Ministrów ma zamiar zająć podczas rozpatrywania projektów aktów prawnych UE na posiedzeniu Rady ds. Zatrudnienia, Polityki Społecznej, Zdrowia i Ochrony Konsumentów (6 i 7 grudnia 2018 r.) w związku z zasięgnięciem opinii Komisji w tych sprawach. Rząd jest reprezentowany przez pana ministra Marcina Zielenieckiego, podsekretarza stanu w Ministerstwie Rodziny, Pracy i Polityki Społecznej. Bardzo proszę o przedstawienie stanowiska rządu.

Podsekretarz stanu w Ministerstwie Rodziny, Pracy i Polityki Społecznej Marcin Zieleniecki:

Szanowna pani przewodnicząca, Wysoka Komisjo, w dniach 6 i 7 grudnia 2018 r. odbędzie się posiedzenie Rady ds. Zatrudnienia, Polityki Społecznej, Zdrowia i Ochrony Konsumentów, w skrócie EPSCO. Jeżeli chodzi o porządek tego posiedzenia, to w porządku znajduje się rozpatrzenie czterech projektów aktów prawnych pozostających w kompetencji MRPiPS, ale także Ministerstwa Inwestycji i Rozwoju, Ministerstwa Zdrowia oraz Pełnomocnika Rządu ds. Równego Traktowania.

Jeżeli chodzi o dokument, który pozostaje w kompetencjach MRPiPS jest to projekt rozporządzenia PE i Rady ustanawiającego Europejski Urząd ds. Pracy. Ostateczne brzmienie dokumentu, który zostanie przedłożony przez prezydencję austriacką, nie jest jeszcze znane. W dniu jutrzejszym, czyli 23 listopada, odbędzie się posiedzenie COREPER, na którym powinien zostać przekazany nowy kształt propozycji kompromisowej. Wiele wskazuje na to, że zostanie podjęta próba przyjęcia podejścia ogólnego. W toku dotychczasowych prac nad projektem rozporządzenia zaproponowano szereg zmian w brzmieniu zapisów projektu rozporządzenia, zmian, które uwzględniają najważniejsze postulaty zgłoszone przez stronę polską. Znajdują one odzwierciedlenie w propozycji kompromisowej prezydencji, która została przekazana na posiedzenie COREPER, tak jak powiedziałem, w dniu jutrzejszym. Jeżeli chodzi o satysfakcjonujące nas propozycje, to należy do nich zaliczyć propozycje wprowadzenia dobrowolności udziału państw członkowskich we wspólnych i uzgodnionych inspekcjach. Druga propozycja to propozycja wprowadzenia dobrowolności udziału państw członkowskich w procedurze media-

cyjnej. Trzecia to propozycja wyłączenia obszaru koordynacji systemów zabezpieczenia społecznego z kompetencji urzędu. Zgodnie z tą propozycją złożoną na posiedzenie COREPER, procedura pojednawcza w zakresie koordynacji systemów zabezpieczenia społecznego nie zostanie zlikwidowana i włączona do zadań urzędu.

Kolejna z satysfakcjonujących nas propozycji to propozycja, aby zalecenia urzędu dla państw członkowskich miały charakter niewiążący. Te propozycje przyczyniają się do utrzymania traktatowego podziału kompetencji przestrzegania zasad subsydiarności, proporcjonalności i zachowania równowagi pomiędzy środkami służącymi wzmocnieniu kontroli a promowaniem uprawnień obywateli oraz przedsiębiorców w ramach UE i ułatwianiem dochodzenia tych praw. Prezydencja austriacka również zaproponowała zmianę nazwy urzędu, to znaczy, zastąpienia terminu „urząd” terminem „agencja”. Według tej propozycji ta instytucja nazywałaby się Europejską Agencją ds. Pracy. Ostateczne stanowisko Polski będzie uzależnione od treści dokumentu przekazanego przez prezydencję austriacką na Radę EPSCO.

Jeżeli chodzi o pozostałe dokumenty, znajdujące się w porządku posiedzenia Rady, to jest to projekt dyrektywy PE i Rady zmieniającej dyrektywę 2004/37 w sprawie ochrony pracowników przed zagrożeniem dotyczącym narażenia na działanie czynników rakotwórczych oraz mutagenów. Jest to dokument, który leży w kompetencjach Ministra Zdrowia. ostateczny kształt propozycji nie jest jeszcze znany. Projekt dyrektywy będzie przedmiotem posiedzenia COREPER w dniu jutrzejszym. Jeżeli COREPER osiągnie porozumienie, to prezydencja skieruje projekt zmiany dyrektywy na Radę EPSCO w celu przyjęcia podejścia ogólnego. Jeżeli nie będzie takiego porozumienia na COREPER, to prezydencja przedłoży na Radę EPSCO raport z postępów prac.

Jeżeli chodzi o dwa pozostałe projekty, mam tu na myśli wnioski w sprawie rozporządzenia PE i Rady w sprawie Europejskiego Funduszu Dostosowania do Globalizacji. Jest to dokument pozostający w kompetencji Ministra Inwestycji i Rozwoju, jak również drugi dokument, to jest wniosek dotyczący dyrektywy Rady w sprawie wprowadzenia w życie zasady równego traktowania osób bez względu na religię lub światopogląd, niepełnosprawność, wiek lub orientację seksualną. Jest to dokument będący w kompetencjach Kancelarii Prezesa Rady Ministrów. Przedstawiciel Polski zapozna się z raportem z postępu prac nad obydwoma dokumentami. Dziękuję.

Przewodnicząca poseł Izabela Kloc (PiS):

Bardzo dziękuję. Otwieram dyskusję. Czy ktoś z państwa posłów chciałby zabrać głos? Nie widzę. Czy jest sprzeciw wobec przyjęcia do wiadomości informacji? Nie widzę. Stwierdzam, że **Komisja przyjęła do wiadomości informację o stanowisku, jakie Rady Ministrów ma zamiar zająć podczas rozpatrywania projektów aktów prawnych UE na posiedzeniu Rady ds. Zatrudnienia, Polityki Społecznej, Zdrowia i Ochrony Konsumentów, które odbędzie się w dniach 29 i 30 listopada 2018 r.**

Na tym zamykam rozpatrywanie pkt IV.

Przechodzimy do pkt V, czyli rozpatrzenia w trybie art. 11 ust. 1 ustawy z dnia 8 października 2010 r. o współpracy Rady Ministrów z Sejmem i Senatem w sprawach związanych z członkostwem Rzeczypospolitej Polskiej w Unii Europejskiej, informacji o stanowisku, jakie Rada Ministrów ma zamiar zająć podczas rozpatrywania projektów aktów prawnych UE na posiedzeniu Rady ds. Transportu, Telekomunikacji i Energii (3 i 4 grudnia 2018 r.) w związku z zasięgnięciem opinii Komisji w tych sprawach. Rząd jest reprezentowany przez pana ministra Andrzeja Bittela, podsekretarza stanu w Ministerstwie Infrastruktury, oraz panią minister Annę Moskwę, podsekretarz stanu w Ministerstwie Gospodarki Morskiej i Żeglugi Śródlądowej, pana ministra Artura Sobonia, ale nie ma pana ministra. I pana ministra Karola Okońskiego, sekretarza stanu w Ministerstwie Cyfryzacji. Bardzo proszę kolejno państwa ministrów o przedstawienie stanowiska rządu RP.

Podsekretarz stanu w Ministerstwie Infrastruktury Andrzej Bittel:

Dziękuję bardzo, pani przewodnicząca, Wysoka Komisjo, najbliższe posiedzenie Rady UE ds. Transportu odbędzie się 3 grudnia. Najtrudniejszym tematem z zakresu transportu

z agendy rady, do którego prezydencja austriacka zamierza przyjąć podejście ogólne, są projekty aktów prawnych wchodzące w skład pierwszej części pakietu mobilności. W Radzie UE trwają intensywne prace mające na celu wypracowanie porozumienia. Przyjęcie podejścia ogólnego na posiedzeniu Rady w dniu 3 grudnia jest prawdopodobne, chociaż nadal sporo kwestii wymaga dalszej dyskusji. Projekt podejścia ogólnego nadal nie jest znany, gdyż na zaplanowanym na jutro posiedzeniu Komitetu Stałych Przedstawicieli przy UE będą dyskutowane nowe propozycje kompromisowe. Finalny projekt zostanie przedstawiony ministrom państw członkowskich w dniu 3 grudnia.

Ministerstwo Infrastruktury podejmowało i podejmuje działania mające na celu wypracowanie propozycji uwzględniających w jak największym, możliwym do spełnienia stopniu, interesy polskiego sektora międzynarodowego transportu drogowego, zapewniających prawidłowe funkcjonowanie rynku wewnętrznego oraz konkurencyjność europejskiej gospodarki. Przykładem tych działań są liczne spotkania z udziałem ministra Andrzeja Adamczyka. Z najbardziej aktualnych wymienię kilka. W dniu 10 października odbyło się spotkanie z panią Corą van Nieuwenhuizen, minister infrastruktury i zasobów wodnych Królestwa Niderlandów, 24 października odbyło się spotkanie ze stowarzyszeniami przewoźników transportu drogowego, krajowymi stowarzyszeniami, 29 i 30 października w austriackim Grazu na marginesie nieformalnego posiedzenia ministrów ds. transportu i środowiska państw członkowskich odbyło się spotkanie wielostronne z udziałem ministrów ds. transportu i przedstawicieli Litwy, Łotwy, Węgier, Estonii, Bułgarii, Malty i Irlandii. Dodatkowo trzeba powiedzieć o spotkaniach na marginesie tego samego nieformalnego posiedzenia z panią komisarz Violetta Bultz, a także ministrami ds. transportu z Austrii, czyli z prezydencji, z Bułgarii, Czech, Estonii, Finlandii, Litwy, Rumunii, Szwecji, Luksemburga. Odbyły się też spotkania z przedstawicielami Hiszpanii i Francji, a 2 listopada w ramach konsultacji międzyrządowych polsko-niemieckich było spotkanie z panem ministrem Andreasem Scheuerem, federalnym ministrem transportu i infrastruktury cyfrowej Republiki Federalnej Niemiec. Planowane jest jeszcze spotkanie z panem ministrem Scheuerem 29 listopada w Berlinie. Planowana jest także rozmowa telefoniczna pana ministra Adamczyka z panem Norbertem Hoferem, federalnym ministrem transportu i innowacji technologii reprezentującym prezydencję Austrii w Radzie UE.

Rząd RP uważa, że będąc otwartym na przyjęcie porozumienia w obecnej kadencji instytucji UE, nie należy się opowiadać za przyjęciem porozumienia za wszelką cenę, gdyż istnieje ryzyko przyjęcia przepisów, które nie będą zgodne z oczekiwaniami sektora i będą negatywnie wpływać na jego rozwój, a tym samym na stan gospodarki kraju. Rząd w trakcie przedmiotowego posiedzenia będzie dążył do wypracowania podejścia ogólnego, w jak największym stopniu uwzględniającego postulaty dotychczas artykułowane przez Polskę. Przyjęcie porozumienia ma pierwszorzędne znaczenie, niemniej jego osiągnięcie nie może skutkować przyjęciem rozwiązań restrykcyjnych, protekcyjnych i szkodliwych dla sektora transportu drogowego w Polsce. W przypadku utrzymania się niekorzystnego kierunku propozycji prezydencji austriackiej i braku możliwości wypracowania rozwiązań zgodnych z marginesami negocjacyjnymi Polski, rząd RP nie wyklucza głosowania przeciw lub wstrzymania się od głosu.

W okresie prezydencji austriackiej, Polska podejmowała starania mające na celu wypracowanie zrównoważonych rozwiązań, które w konsekwencji przyczyniałyby się do zwiększenia efektywności wykorzystania dostępnych zasobów i podniesienia ekonomiki transportu drogowego z równoczesnym poszanowaniem i zagwarantowaniem prawa kierowców do właściwych warunków pracy. Polska, kierując się odpowiedzialnością za zapewnienie właściwego funkcjonowania wspólnego rynku transportowego, sprzeciwiała się wszelkim inicjatywom prowadzącym do ograniczenia dostępu do jednolitego rynku europejskiego, między innymi ustanowieniu nadmiernych barier administracyjnych dla wykonywania przewozów, tj. wprowadzenia okresu karencji między wykonywaniem operacji kabotażu oraz wymogowi powrotu pojazdu do państwa siedziby.

W ocenie Polski dotychczas przedstawione propozycje nie są zrównoważone, gdyż nie uwzględniają specyfiki geograficznej i realiów funkcjonowania branży w Polsce. Ponadto przedstawione przepisy nie zapewniają odpowiedniej równowagi między ochroną praw

pracowniczych a zasadami rynku wewnętrznego, w tym swobody świadczenia usług. Rząd negatywnie ocenia również odejście przedstawionych propozycji od celów wniosków legislacyjnych, którymi było uproszczenie i klaryfikacja przepisów prawa oraz utrzymanie obecnego stanu dostępu do rynku.

Rząd RP ma w szczególności daleko idące zastrzeżenia do propozycji prezydencji Austrii przewidującej podział operacji międzynarodowych na cross-trade, objętych reżimem delegowania oraz operacje bilateralne wyłączone spod niego, uznając niniejszą propozycję za dyskryminacyjną, dzielącą administracyjnie rynek oraz odchodzącą od pierwotnych założeń wniosku legislacyjnego upraszczania prawa czy rzeczywistego poprawienia warunków pracy kierowców. Przedstawiona propozycja dyskryminuje kierowców, różnicując ich warunki pracy w zależności od typu operacji, którą wykonują. Ponadto propozycja zawiera szereg restrykcyjnych rozwiązań, które nie są dostosowane do specyfiki wykonywanych przez polskich przewoźników operacji wielokrotnego załadowywania i rozładowywania, jak również cross-trade. W ocenie Polski przedstawione propozycje mogą skutkować administracyjnym ograniczeniem dostępu do rynku poszczególnych państw członkowskich i jego fragmentaryzacji, wpisując się w praktyki protekcyjnistyczne niektórych państw członkowskich mające na celu wyeliminowanie polskich przewoźników z rynku wewnętrznego UE.

W zakresie pozostałych punktów agendy posiedzenia prezydencja zamierza doprowadzić do przyjęcia podejścia ogólnego do projektu dyrektywy w sprawie transportu kombinowanego. Polska nie popiera wprowadzenia restrykcji na odcinek drogowy operacji transportu kombinowanego, gdyż nie jest to zgodne z celami wniosku wsparcia tego transportu. Ostateczna akceptacja przez Polskę tekstu podejścia ogólnego będzie uzależniona od kształtu propozycji będącej jeszcze przedmiotem prac w Radzie.

W odniesieniu do projektu dyrektywy w sprawie zarządzania bezpieczeństwem infrastruktury drogowej rząd polski wyrazi poparcie dla proponowanego przez prezydencję podejścia ogólnego. W trakcie dotychczasowych prac wypracowane zostały zapisy, które co do zasady satysfakcjonują stronę polską i pozwalają poprzeć skierowanie dokumentu do dalszej procedury legislacyjnej. Polska zamierza poprzeć przyjęcie sprawozdania z postępu prac do projektów aktów prawnych dotyczących praw i obowiązków pasażerów w ruchu kolejowym, środków usprawniających realizację transeuropejskiej sieci transportowej, promocji ekologicznie czystych i energooszczędnych pojazdów transportu drogowego, elektronicznych informacji dotyczących transportu towarowego. Z mojej strony to wszystko. Dziękuję bardzo.

Przewodnicząca poseł Izabela Kloc (PiS):

Dziękuję bardzo. Teraz pani minister.

Podsekretarz stanu w Ministerstwie Gospodarki Morskiej i Żeglugi Śródlądowej Anna Moskwa:

Dziękuję bardzo, pani przewodnicząca, Wysoka Komisjo, z racji tego, że oba te dokumenty były przedmiotem prac i szczegółowej dyskusji, jak również spotkały się z pozytywnym przyjęciem i pozytywną opinią na posiedzeniach lipcowych, to tylko w skrócie przypomnę, czego one dotyczą, ponieważ ani w stanowisku rządu, ani w toku prac nad dokumentami nie nastąpiły istotne zmiany.

Pierwszy dokument, czyli dyrektywa w sprawie minimalnego poziomu wykształcenia marynarzy dotyczy w skrócie ujednoczenia systemu uznawania kwalifikacji marynarzy i to zarówno w obrębie UE, jak i uznawania kwalifikacji pozyskiwanych w państwach trzecich w ramach państw UE. Ma na celu ujednoczenie, ale też i przyspieszenie procedur administracyjnych, ułatwienie procesu uznawania. My to stanowisko popieramy, nasi marynarze też.

Jeżeli chodzi o drugi dokument, to jest rozporządzenie, które ustanawia europejski system pojedynczych punktów kontaktowych. Dla przypomnienia powiem, że dotyczy to systemu przede wszystkim sprawozdawczości i odpraw w portach, raportowania przeładunków. Aktualnie każde państwo wdraża sobie swój system. Intencją tego dokumentu jest ujednoczenie i wdrożenie jednego systemu, który by pomagał raportować, ale też i porównywać przeładunki w poszczególnych portach, i przyspieszałby system odpraw

poprzez ujednoczony punkt kontaktowy. Dla nas dużą korzyścią byłby dostęp do danych statystycznych z pozostałych portów w trybie ujednoczonym. Mamy też duże poparcie głównego Urzędu Statystycznego, który teraz ma jedynie dane polskie bez możliwości szybkiego porównania w pozostałych państwach. Dziękuję bardzo.

Przewodnicząca poseł Izabela Kloc (PiS):

Dziękuję bardzo. Teraz pan dyrektor, bardzo proszę. W imieniu pana ministra Sobonia.

Zastępca dyrektora Departamentu Obrotu Towarami Wrażliwymi i Bezpieczeństwa Technicznego w Ministerstwie Przedsiębiorczości i Technologii Konrad Makarewicz:

Dziękuję bardzo. Konrad Makarewicz, MPiT. Chciałbym zaprezentować punkt dotyczący stanowiska rządu do sprawozdania z postępu prac, jeżeli chodzi o wniosek dotyczący dyrektywy PE i Rady w sprawie zniesienia sezonowych zmian czasu i uchylenia obecnie obowiązującej dyrektywy, która nakazuje tę zmianę w całej UE.

Stanowisko Polski jest takie, że Polska poprze przyjęcie sprawozdania z postępu prac. Ja tylko tytułem przypomnienia chcę dodać, że jak państwo zapewne pamiętają, miesiąc temu tutaj na Komisji zostało przyjęte przez państwa stanowisko rządu w tej sprawie. Polska popiera propozycję Komisji Europejskiej, która zmierza do odstąpienia od dwukrotnych w ciągu roku zmian czasu. Tak jak już było wcześniej sygnalizowane, widzimy potrzebę podjęcia pogłębionej dyskusji w tej sprawie, bo tutaj też mowa o nieformalnym posiedzeniu ministrów transportu w Grazu pod koniec października br., gdzie również ten temat był dyskutowany. Również takie głosy pojawiały się na tym nieformalnym spotkaniu, żeby ten temat przedyskutować. Widzimy również konieczność, aby Komisja Europejska przedstawiła ocenę wpływu, gdyż do tej pory taka ocena wpływu tej dyrektywy nie została przyjęta. Uważamy również, że pierwotnie zaproponowany termin transpozycji tej dyrektywy był zbyt szybki. Przypomnę, że pierwotna propozycja Komisji z września br. zmierzała do tego, że państwa członkowskie odstępują od zmiany czasu w kwietniu przyszłego roku, co dla większości krajów było dosyć szybkim terminem. Również takie podejście wyraźnie było słyhać na nieformalnym posiedzeniu ministrów transportu w Grazu, stąd też w październiku Komisja Europejska zaproponowała drugi tekst, gdzie ten termin transpozycji to jest kwiecień 2021 r. Ten termin wydaje nam się już bardziej realny i w związku z tym popieramy ten kierunek prac.

Również wyraźnie słyszalne było i jest wśród państw członkowskich, i my jako Polska popieramy ten kierunek, odnośnie do podejścia skoordynowanego. Chcielibyśmy, tak jak inne kraje, uniknąć takiej sytuacji, że kraje członkowskie nie będą zmieniały czasu, natomiast projekt dyrektywy nie dookreśla, czy kraje członkowskie przechodzą na czas letni, czy zimowy. Chcemy, by ten proces był jak najbardziej skoordynowany z naszymi sąsiadami i z innymi państwami członkowskimi, stąd też resort podjął w tym kierunku działania, wysyłając zapytania do ambasad z zapytaniem, jakie jest stanowisko poszczególnych krajów w tej sprawie. Generalnie staramy się, aby w wypracowaniu docelowego stanowiska, jaki czas zostanie przyjęty – czy letni, czy zimowy – mieć tę kwestię skoordynowaną z sąsiadami. Tak jak wspomniałem, w większości kraje członkowskie popierają propozycję Komisji zmierzającą do tego, żeby odstąpić od zmiany czasu. Tylko trzy kraje – Portugalia, Wielka Brytania i Grecja – są zdecydowanie przeciw. Kilka krajów jest jeszcze w takiej sytuacji, że nie podjęło jeszcze ostatecznej decyzji, natomiast konkluzja jest, że dokument w postaci sprawozdania z postępu prac Polska proponuje przyjąć. Dziękuję.

Przewodnicząca poseł Izabela Kloc (PiS):

Dziękuję bardzo. Teraz pan minister Okoński, bardzo proszę.

Sekretarz stanu w Ministerstwie Cyfryzacji Karol Okoński:

Pani przewodnicząca, Wysoka Komisjo, drugiego dnia Rady będą rozpatrywane trzy akty normatywne będące we właściwości MC. Do wszystkich stanowisko rządu było przedstawiane, tak że tylko pokrótce, jeśli państwo pozwolą, syntetycznie przedstawię, jak rząd będzie się odnosił do tych poszczególnych aktów prawnych. Pierwszy temat to jest rozporządzenie o prywatności łączności elektronicznej, tak zwane ePrivacy. Tutaj w tym temacie będzie przyjęte sprawozdanie z postępu prac oraz przeprowadzona debata polityczna. Wiem, że to jest temat, który toczy się od dłuższego czasu. Oryginalnie to roz-

porządzenie miało być przyjęte razem z rozporządzeniem ogólnym o ochronie danych osobowych, natomiast od tego czasu trwa dyskusja. Głównym celem tej regulacji jest zapewnienie ochrony prywatności danych w komunikacji elektronicznej, a także ujednoczenie obowiązków dostawców usług OTT z tymi, które dotyczą tradycyjnych usług komunikacji elektronicznej.

Temat był obecny na poprzedniej Radzie i tuż przed poprzednią Radą była jeszcze taka próba prezydencji bułgarskiej Komisji Europejskiej, żeby w jakiś sposób zmobilizować państwa, żeby te postępy przyspieszyć. Ona była nieudana. Wszystkie państwa prezentowały stanowisko, że ten projekt nie jest jeszcze gotowy, żeby przyjąć podejście ogólne. Mówiąc szczerze, przez te pół roku prezydencji austriackiej sytuacja się jakoś znacząco nie zmieniła. Zostało wprowadzonych parę zmian, które postrzegamy pozytywnie. Jeden z artykułów, który budził wątpliwości, art. 10, został wykreślony. Było też rozszerzenie podstaw przetwarzania danych o tak zwane dalsze przetwarzanie zgodnie z celem pierwotnym, a także próba dania państwom członkowskim większej swobody w wyborze organu nadzorczego, natomiast nie zmienia to faktu, że wciąż zdecydowana większość państw, w tym Polska, uważa, że ten projekt nie jest jeszcze wystarczająco dopracowany i wymaga jeszcze czasu. Na pewno też nie jest jeszcze gotowy do tego, żeby rozpocząć trilogi z PE.

To, co zakładamy, że się stanie, to jest to, że według kolejnej prezydencji jest jakaś szansa, takie są plany, żeby zakończyć te prace do lutego 2019 r., ale to de facto oznacza, że w tej kadencji PE szanse na przyjęcie tego rozporządzenia są praktycznie zerowe.

Jeśli chodzi o kolejne rozporządzenie, to jest rozporządzenie PE i Rady, które ustanawia Europejskie Centrum Kompetencji w dziedzinie cyberbezpieczeństwa oraz sieć krajowych ośrodków koordynacji. Tutaj, na posiedzeniu Rady zostanie przyjęte sprawozdanie z postępu prac. Rząd polski zajmuje pozytywne stanowisko względem tego projektu. Jego głównym celem jest wprowadzenie większej koordynacji w działaniach europejskich, które miałyby doprowadzić do zmiany sytuacji, kiedy to państwa europejskie są importerem netto technologii związanych z cyberbezpieczeństwem. Działania podejmowane czy opisane w tej regulacji mają sprawić, żeby rozwiązania, które powstają i prace badawcze, które są toczone, zaowocowały w Europie bardziej konkurencyjnymi i innowacyjnymi rozwiązaniami, po to, żeby Europa mogła dołączyć do liderów na rynku cyberbezpieczeństwa na świecie.

Tak, że jak najbardziej doceniamy próbę zsynchronizowania działań i ułatwienia europejskim podmiotom z obszaru cyberbezpieczeństwa prowadzenie wspólnych prac w obszarze nowych technologii. Uważamy też za celowe powierzenie jednemu podmiotowi wdrożenie koordynacji różnych programów europejskich, czyli „Cyfrowej Europy” i „Horyzont Europy”, właśnie w obszarze bezpieczeństwa. Uważamy, że to faktycznie daje państwom członkowskim szanse na osiągnięcie realnych korzyści ekonomicznych. Same prace legislacyjne są jednak wciąż na dość wczesnym etapie albo przedmiotem omawiania w grupach roboczych Rady UE, natomiast wciąż jest sporo pytań i uwag krytycznych, w związku z tym obecna sytuacja jest taka, że prezydencja austriacka po zebraniu kolejnej rundy pytań i uwag w porozumieniu z przyszłą prezydencją rumuńską przygotowują jeszcze w grudniu wspólny tekst prezydencji do kolejnych prac nad tą ustawą. Prezydencja rumuńska oczekiwałaby, że uda się wypracować podejście ogólne dla tego aktu prawnego w styczniu 2019 r.

Ostatni akt prawny to jest rozporządzenie PE i Rady, które ustanawia program „Cyfrowa Europa” na lata 2021-2027. Planowane jest przyjęcie częściowego podejścia ogólnego z racji tego, że prace wciąż jeszcze trwają. Rząd polski z zadowoleniem przyjmuje ten projekt, szczególnie Ministerstwo Cyfryzacji, jako że to jest pierwszy projekt centralny, który skupia się na cyfryzacji jako zjawisku horyzontalnym. Środki przewidziane na ten program to jest 9,5 mld euro. Będzie miał pięć filarów. Pierwszy to wsparcie sieci europejskich superszybkich komputerów, drugi to wątki związane z administracją, trzeci – kwestie cyberbezpieczeństwa, czwarty – zaawansowane umiejętności cyfrowe i piąty – sztuczna inteligencja. Te trzy ostatnie działania – cyberbezpieczeństwo, umiejętności cyfrowe i sztuczna inteligencja – mają być koordynowane przez wyspecjalizowane ośrodki, centra innowacji cyfrowej, tak zwane *digital innovation house*. To,

co chcemy podkreślić, to w toku negocjacji tego programu, uwagi państw członkowskich, w tym Polski, zostały w większości uwzględnione. Dotyczą one przede wszystkim wpływu państw na sposób organizacji centrów innowacji, jak i na sposób zarządzania środkami programu. Wprowadzono też nasze postulaty dotyczące zabezpieczeń, jeśli chodzi o cyberbezpieczeństwo, wątki etyczne w sztucznej inteligencji. Zgodnie z najnowszymi ustaleniami centra innowacji będą świadczyły usługi na rzecz podmiotów działających na terenie danego państwa członkowskiego, ale również będą mogły świadczyć te usługi na rzecz innych państw, co też Polsce, jako dużemu krajowi w naszym regionie, daje szansę na bycie hubem regionalnym. Dlatego Polska na dzień dzisiejszy planuje przyjęcie podejścia ogólnego podczas posiedzenia Rady. Dziękuję za uwagę.

Przewodnicząca poseł Izabela Kloc (PiS):

Bardzo dziękuję. Jeszcze pan dyrektor Jarosław Orliński z Ministerstwa Inwestycji i Rozwoju, bardzo proszę.

Dyrektor Departamentu Programów Infrastrukturalnych w Ministerstwie Inwestycji i Rozwoju Jarosław Orliński:

Dziękuję bardzo, pani przewodnicząca, chciałbym jeszcze przedstawić informację na temat projektu stanowiska rządu odnośnie do posiedzenia Rady ds. Transportu, Telekomunikacji i Energii, która będzie miała miejsce 3 i 4 grudnia w zakresie projektu rozporządzenia Łącząc Europę. Tak się akurat składa, że nasz resort koordynuje prace związane z tym instrumentem. Stanowisko rządu do tego instrumentu zostało przygotowane przez MIiR we współpracy z Ministerstwem Energii i Ministerstwem Cyfryzacji, a także w konsultacji w Ministerstwem Infrastruktury, Ministerstwem Gospodarki Morskiej i Żeglugi Śródlądowej, Ministerstwem Obrony Narodowej, Ministerstwem Spraw Zagranicznych i Ministerstwem Finansów. Zostało zaakceptowane przez Komitet Spraw Europejskich 3 lipca br., 18 lipca było przedmiotem obrad Komisji do Spraw Unii Europejskiej Sejmu. We wrześniu było też przedmiotem obrad Komisji Spraw Zagranicznych i Unii Europejskiej Senatu, która wydała pozytywną opinię. Obie komisje wydały pozytywną opinię, natomiast Komisja Spraw Zagranicznych i Unii Europejskiej Senatu zachęciła do współpracy z krajami regionu celem wypracowania korzystniejszych rozwiązań. Chciałbym do tego nawiązać, ponieważ została wspólna deklaracja grupy krajów V4 odnośnie do wspólnego stanowiska. Do tej deklaracji przyłączyły się oprócz tego Rumunia, Bułgaria, a także Chorwacja i częściowo Portugalia. Mamy też większą liczbę krajów, które są tym zainteresowane, tak że wypełniamy tę opinię i ten postulat, który został przyjęty przez Komisję Spraw Zagranicznych i Unii Europejskiej Senatu RP.

Natomiast jeżeli chodzi o samo spotkanie, które będzie miało miejsce 3 i 4 grudnia, w dniu jutrzejszym będzie miał miejsce COREPER, w trakcie którego też będzie omawiany projekt rozporządzenia. Trzeba przyznać, że od początku września prezydencja austriacka bardzo mocno podeszła do sprawy, jeżeli chodzi o kwestie uzgodnienia poszczególnych zapisów rozporządzenia. W tym rozporządzeniu znajdują się nie tylko kwestie związane z transportem, ale też cyfryzacją, kwestie związane z energią. Jeżeli chodzi o kwestie związane z transportem, bardzo dużo udało nam się uzyskać w ramach prezydencji austriackiej. Trochę mniej, jeżeli chodzi o kwestie związane z energetyką. Jeżeli chodzi o cyfryzację, strona polska generalnie przyjęła pozytywne stanowisko zaprezentowane przez prezydencję austriacką i to, co zostało zaprezentowane przez Komisję.

Jeżeli chodzi o samo spotkanie 3 i 4 grudnia, to generalnie widzimy, że dzięki tym zapisom, które się pojawiły, jesteśmy w stanie poprzeć częściowe podejście ogólne. Z zadowoleniem też przyjmujemy zapisy, które się pojawiły w ramach prezydencji austriackiej, natomiast osiągnięcie częściowego porozumienia oczywiście uzależniamy od przyjęcia pewnych jeszcze elementów, które, mam nadzieję, że jutro w trakcie posiedzenia COREPER zostaną przyjęte. Pokrótkie: jeżeli chodzi o sektor transportu, chcielibyśmy jednak uzyskać wyższy poziom dofinansowania dla projektów w ramach mobilności wojskowej. Przypomnę, że pierwotnie to było 30%, w ramach prezydencji austriackiej udało się podwyższyć poziom dofinansowania do 50% dla projektów. Naszym zdaniem jest to stanowczo za mało. Naszą ambicją jest, żeby ten procent był znacznie większy. Daliśmy 70%. Chcielibyśmy, gdyby dało radę, a wiem, że jest taka możliwość, bo kraje nadbałtyckie

chciałyby jeszcze większy procent dofinansowania, żeby ten procent był nawet wyższy niż 70%. Jutro będziemy się starać, żeby nam się to udało.

Druga kwestia to jest też kwestia związana z podziałem środków na priorytety w ramach koperty Funduszu Spójności, na tak zwane projekty twarde i projekty miękkie. To jest pewne novum, ponieważ do tej pory wyglądała sytuacja w ten sposób, że dla wszystkich projektów był podział 60-40, czyli 60% dla infrastruktury twardej, 40% dla miękkiej, czyli na przykład paliw alternatywnych czy projektów innowacyjnych. Naszym zdaniem ta proporcja jest niezbyt korzystna dla nowych krajów członkowskich UE, w tym dla Polski, w związku z tym wyłączyliśmy to i włączyliśmy nową propozycję, aby w kopercie w ramach Funduszu Spójności ta proporcja była bardziej korzystna dla nas. Opuścimy za kopertą z podziałem tych priorytetów w proporcji 90-10, czyli 90% na infrastrukturę twardą, 10% na infrastrukturę miękką, zgodnie z potrzebami inwestycyjnymi naszego kraju.

Trzeci element, który dotyczy też kwestii związanej z transportem, to jest kwestia związana z uwzględnieniem spójności terytorialnej wśród kryteriów oceny projektów. Jest to niezmiernie ważne, jeżeli chodzi o wybór projektów, które później będą mogły uzyskiwać wsparcie. Naszym zdaniem kryteria, które obecnie są przedstawione w projekcie rozporządzenia, nie do końca faworyzują nasze projekty, w związku z tym mamy nadzieję, że uda nam się ten element uzyskać.

Jeżeli chodzi o kwestie związane z pozostałymi sektorami, jeżeli chodzi o sektor energii, tak jak powiedziałem, w trochę mniejszym stopniu w ramach prezydencji austriackiej udało nam się uwzględnić postulaty, które były forsowane, przede wszystkim kwestia uznania gazu ziemnego za paliwo niskoemisyjne. Widzimy, że mamy tu poparcie tylko jednego z krajów członkowskich UE, w związku z czym na pewno ta kwestia będzie dosyć trudna do uwzględnienia w czasie COREPER. Będziemy się natomiast starali, aby zostało to osiągnięte.

Jeżeli chodzi o sektor cyfryzacji, to w zasadzie można powiedzieć, że większość postulatów kierowanych przez stronę polską została uwzględniona, między innymi strona polska została zapewniona, że w przeważającej większości warunki udzielania wsparcia z instrumentu będą ustalane dopiero na mocy szczegółowych programów prac, uzgodnionych z państwem członkowskim, po wzięciu pod uwagę zidentyfikowanych przez nie potrzeb. Ponadto też w części horyzontalnej projektu rozporządzenia został wpisany ogólny zapis gwarantujący państwu członkowskiemu uczestniczenie w procesie ubiegania się o wsparcie na konkretne projekty, przy czym organizacja tego systemu na poziomie danego państwa członkowskiego będzie jego samodzielną domeną. Jest to ogólny zapis, który dotyczy nie tylko sektora cyfryzacji, ale też transportu i energii. Wydaje nam się, że to jest dosyć duży sukces. Jedyny element, który pozostał w sektorze cyfryzacji jeszcze do uwzględnienia, to jest kwestia dopisania do listy projektów korytarzy, które znajdują się w załączniku, również korytarza w zakresie via Carpatia.

Czyli, podsumowując, jeżeli chodzi o te elementy, gdyby udało nam się je uzyskać jutro na COREPER, to w tym momencie bylibyśmy gotowi do udzielenia podejścia częściowego dla tego projektu rozporządzenia. Dziękuję bardzo.

Przewodnicząca poseł Izabela Kloc (PiS):

Bardzo dziękuję. Otwieram dyskusję. Czy ktoś z państwa posłów chciałby zabrać głos? Nie widzę. Czy jest sprzeciw wobec przyjęcia do wiadomości informacji? Nie widzę. Stwierdzam, że **Komisja przyjęła do wiadomości informację o stanowisku, jakie Rady Ministrów ma zamiar zająć podczas rozpatrywania projektów aktów prawnych UE na posiedzeniu Rady ds. Transportu, Telekomunikacji i Energii, które odbędzie się w dniach 3 i 4 grudnia 2018 r.**

Na tym zamykam rozpatrywanie pkt V.

Przechodzimy do spraw bieżących. Kolejne posiedzenie Komisji odbędzie się o godzinie 13.30. Czy ktoś z państwa chciałby zabrać głos? Nie widzę. Na tym zamykam rozpatrywanie pkt VI. Informuję, że porządek dzienny został wyczerpany. Protokół dzisiejszego posiedzenia będzie wyłożony do przejrzania w sekretariacie Komisji w Kancelarii Sejmu. Zamykam posiedzenie Komisji.